

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

21.4.2009

B6-0185/2009 }
B6-0187/2009 }
B6-0188/2009 }
B6-0189/2009 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

zgodnie z art. 103 ust. 4 Regulaminu złożyli

- Gunnar Hökmark, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Pervenche Berès, Elisa Ferreira, w imieniu grupy politycznej PSE
- Wolf Klinz, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Guntars Krasts, Inese Vaidere, Roberts Zīle, w imieniu grupy politycznej UEN

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- UEN (B6-0185/2009)
- PPE-DE (B6-0187/2009)
- ALDE (B6-0188/2009)
- PSE (B6-0189/2009)

w sprawie szczytu G20 w Londynie w dniu 2 kwietnia 2009 r.

RC\781948PL.doc

PE423.105v01-00}
PE423.108v01-00}
PE423.109v01-00}
PE423.110v01-00} RC1

PL

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie szczytu G20 w Londynie w dniu 2 kwietnia 2009 r.

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie wydane przez przywódców obecnych na szczycie G20 w Londynie oraz ich oświadczenia w sprawie „wzmocnienia systemu finansowego” i „udzielania środków za pośrednictwem międzynarodowych instytucji finansowych”,
- uwzględniając sporządzoną przez OECD listę krajów, które nie spełniają międzynarodowych norm w zakresie wymiany informacji podatkowych, opublikowaną w dniu 2 kwietnia 2009 r.,
- uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 19 i 20 marca 2009 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 marca 2009 r. zatytułowany „Realizacja europejskiego planu naprawy” (COM(2009)114),
- uwzględniając sprawozdanie grupy wysokiego szczebla ds. nadzoru finansowego w UE, której przewodniczy Jacques de Larosière,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 29 października 2008 r. zatytułowany „Przewyciężenie kryzysu finansowego i wyjście na prostą: europejskie ramy działania” (COM(2008)706),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie europejskiego planu naprawy gospodarczej (A6-0063/2009),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 kwietnia 2009 r. dotyczący wspierania krajów rozwijających się w radzeniu sobie z kryzysem (COM (2009)0160),
- uwzględniając wydane niedawno sprawozdanie MFW pt. „Skutki światowego kryzysu finansowego dla krajów o niskim dochodzie”,
- uwzględniając milenijne cele rozwoju ONZ i zobowiązania pomocowe państw członkowskich UE dotyczące zwalczania głodu i ubóstwa,
- uwzględniając sprawozdanie UNEP zatytułowane „Perspektywa wyjścia z kryzysu” z dnia 16 lutego 2009 r. wzywające państwa grupy G20 do ustanowienia „nowego światowego ładu ekologicznego”,
- uwzględniając sprawozdanie MOP zatytułowane „Kryzys finansowy i gospodarczy: perspektywy godziwej pracy” z dnia 24 marca 2009 r., które wzywa państwa grupy G20 do przedstawienia jednolitego pakietu zachęt nakierowanego na opiekę społeczną i tworzenie miejsc pracy;
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,

RC\781948PL.doc

PE423.105v01-00}
PE423.108v01-00}
PE423.109v01-00}
PE423.110v01-00} RC1

- A. mając na uwadze, że świat pogrąża się coraz bardziej w recesji, a żaden kraj i żaden sektor nie może spodziewać się, że uniknie jej skutków oraz mając na uwadze, że w 2009 r. wyniki gospodarcze na świecie szybko się pogarszają, a najbardziej optymistyczne prognozy przewidują na 2010 r. jedynie powolną poprawę sytuacji,
- B. mając na uwadze, że skutki kryzysu finansowego dla realnej gospodarki doprowadziły do wyjątkowej sytuacji gospodarczej, która wymaga podjęcia szybkich, ukierunkowanych, tymczasowych i proporcjonalnych działań i decyzji w celu znalezienia rozwiązania dla bezprecedensowej sytuacji gospodarczej i zatrudnienia na świecie,
- C. mając na uwadze, że głównym wyzwaniem podczas zwalczania kryzysu w międzynarodowej i europejskiej gospodarce jest brak zaufania na rynkach finansowych i kapitałowych, a także rosnące bezrobocie oraz spadek światowej wymiany handlowej;
- D. mając na uwadze, że obecną recesję powinno się wykorzystać jako szansę promowania celów lizbońskich i goteborskich oraz ogólnego zobowiązania do przeciwdziałania zmianom klimatycznym i do obniżania zużycia energii,
- E. mając na uwadze, że globalny plan naprawy i reform obejmuje następujące cele: (1) przywrócenie zaufania, wzrostu gospodarczego i miejsc pracy; (2) naprawę systemu finansowego w celu przywrócenia kredytowania; (3) umocnienie przepisów regulujących finanse oraz odbudowę zaufania; (4) finansowanie i reformę międzynarodowych instytucji finansowych w celu pokonania kryzysu i zapobieżenia przyszłym załamaniom; (5) wspieranie światowego handlu i inwestycji oraz odrzucenie protekcjonizmu, umacnianie dobrobytu; oraz (6) działanie na rzecz kompleksowego, ekologicznego i zrównoważonego uzdrowienia gospodarki,
- F. mając na uwadze, że międzynarodowa koordynacja jest konieczna zarówno dla ożywienia, jak i dla odbudowy światowej gospodarki,
- G. mając na uwadze, że członkostwo w strefie euro okazało się zwiększać stabilność gospodarczą w odnośnych państwach członkowskich, głównie w wyniku starań tych państw związanych z przestrzeganiem kryteriów z Maastricht oraz postanowień Paktu na rzecz stabilności i wzrostu w sytuacji zabezpieczenia ich przed wahaniami kursów walutowych,
- H. mając na uwadze, że kilka państw członkowskich napotkało poważne problemy dotyczące bilansu płatniczego, a niektóre były zmuszone do skorzystania z pomocy MFW i UE,
- I. mając na uwadze, że MCR, a w szczególności wyeliminowanie skrajnego ubóstwa i głodu, muszą stanowić podstawę współpracy AKP-UE w ramach umowy o partnerstwie z Kotonu,
- J. mając na uwadze, że z powodu kryzysu finansowego niektóre kraje udzielające pomocy ograniczyły swój wkład finansowy w oficjalną pomoc rozwojową (OPR) dla krajów rozwijających się, co stanowi zagrożenie dla realizacji MCR,
- K. mając na uwadze, że państwa AKP są zależne od wywozu surowców, który odpowiada ponad 50% ich dochodów walutowych oraz mając na uwadze, że w wyniku kryzysu finansowego wywóz z krajów rozwijających się i przekazy pieniężne do tych krajów

obniżają się, zmniejsza się dostęp do kredytu, spadają zagraniczne inwestycje bezpośrednie i gwałtownie spadają ceny towarów,

- L. mając na uwadze, że zakładanie spółek w innych krajach umożliwia nadużycia w postaci obchodzenia podatków i uchylania się od ich płacenia, a także unikania kontroli finansowej,
- M. mając na uwadze, że dynamika wzrostu handlu międzynarodowego spada z powodu braku kredytowania i finansowania oraz ze względu na ogólny zastój w gospodarce światowej,
- N. mając na uwadze, że dla powstrzymania środków protekcjonistycznych, które mogą wynikać z kryzysu finansowego/gospodarczego, konieczna jest silna wielostronna współpraca,

Uwagi ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje globalny plan naprawy i reform G20; zauważa, że globalny plan jest zgodny z wysiłkami podjętymi już przez Unię Europejską celem uniknięcia sprzecznych strategii, których efekty wzajemnie się znoszą; z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez grupę G20, że kryzys światowy wymaga rozwiązania na skalę światową i zintegrowanej strategii odbudowy zaufania, przywracania wzrostu gospodarczego i odtwarzania miejsc pracy; uważa, że uznanie to wymaga podjęcia zdecydowanych dalszych działań na kolejnym posiedzeniu grupy G20, które odbędzie się wczesną jesienią tego roku;
2. uważa, że zadanie stojące przed światowymi przywódcami nie polega na naprawieniu obecnego systemu finansowego i gospodarczego, ale na uznaniu, że w obrębie ram prawnych trzeba znaleźć nową równowagę środowiskową i społeczną, uwzględnić istniejące szanse oraz odnowienie światowego wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; zwraca się o wprowadzenie lepszych, kompleksowych regulacji i nadzoru oraz o opracowanie nowych ram w dziedzinie regulacji i rządów; uważa, że uczestnicy szczytu G20 powinni byli omówić kwestię światowych nierówności handlowych i finansowych, które odegrały zasadniczą rolę w obecnym kryzysie gospodarczym;
3. podkreśla konieczność pełnego poszanowania wszystkich podjętych zobowiązań, ich szybkiego wykonania i dalszego opracowania zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym, aby odbudować zaufanie i zwiększyć skuteczność do maksimum; odnotowuje podjęte przez Radę Stabilności Finansowej (FSB) i MFW zobowiązanie do monitorowania podstępów w zakresie uzgodnionego planu działania i zwraca się do tych organów o przedłożenie sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu;
4. podkreśla, że należy niezwłocznie przyznać priorytet ponownemu pobudzeniu gospodarki realnej, zapewnieniu właściwego funkcjonowania rynków kapitałowych i kredytowych, utrzymaniu i wspieraniu zatrudnienia oraz ochronie ludzi przed niekorzystnym wpływem kryzysu, ze szczególnym uwzględnieniem najbiedniejszych i najsłabszych;
5. pochwała G20 za zdecydowanie się w dużej mierze na rozwiązania oparte na pożyczkach i gwarancjach, które zmaksymalizują efekty gospodarcze, pomagając jednocześnie zmniejszyć długoterminowy wpływ na budżet państwa programów dysponujących kwotą ponad 1 biliona dolarów amerykańskich;

Przywrócenie wzrostu gospodarczego i odtworzenie miejsc pracy

6. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie dotyczące zapewnienia 832 miliardów euro jako dodatkowych zasobów finansowych dla MFW i innych instytucji finansowych oraz jako środków finansowania handlu, a także zobowiązanie do dołożenia trwałych wysiłków fiskalnych na skalę niezbędną do przywrócenia kredytów, wzrostu gospodarczego i miejsc pracy w gospodarce światowej przy równoczesnym zapewnieniu długofalowej równowagi fiskalnej; zauważa jednak, że nie uzgodniono dodatkowych europejskich bodźców fiskalnych; uznaje, że zakres pola działania różni się w poszczególnych krajach, wszystkie jednak muszą działać w ramach swoich możliwości;
7. uznaje zasadniczą rolę banków centralnych w tym zakresie i szybkie obniżenie przez nie stóp procentowych, a także z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie G20 do zaniechania konkurencyjnej dewaluacji krajowych walut, która mogłaby spowodować błędne koło; z zadowoleniem przyjmuje kolejne cięcia stóp procentowych przez EBC w celu pobudzenia wzrostu oraz szybkie wprowadzenie przez EBC krótkoterminowych mechanizmów finansowych mających na celu ożywienie pożyczek międzybankowych; zwraca uwagę na konieczność stworzenia warunków, które sprawią, że cięcia stóp procentowych będą bardziej odczuwalne przez kredytobiorców; wzywa do przyjmowania wszelkich środków mających ponownie umożliwić rynkom finansowym prawidłowe funkcjonowanie, w tym do pilnego przywrócenia kredytów krajowych i międzynarodowego przepływu kapitału;
8. z niepokojem obserwuje gwałtowny wzrost zadłużenia publicznego i deficytu budżetowego; podkreśla znaczenie jak najszybszego uzdrowienia finansów publicznych i zapewnienia długoterminowej równowagi fiskalnej, aby uniknąć zbyt wielkiego obciążania przyszłych pokoleń, zaznaczając, że należy to rozpatrywać oddzielnie dla każdego z państw w kontekście całkowitej wielkości zadłużenia;
9. wyraża ubolewanie, że kwestia braku równowagi światowej, która stanowi przyczynę kryzysu finansowego, nie została podjęta podczas szczytu państw G20; podkreśla, że aby zapobiec kryzysowi finansowemu w przyszłości, należy zająć się jego głównymi przyczynami (tzn. finansowaniem nadmiernego deficytu USA za pomocą znacznych nadwyżek w handlu z Chinami), które mają skutki w dużym stopniu wykraczające poza sektor bankowości oraz uregulowań w dziedzinie finansów i zarządzania instytucjonalnego; jest zdania, że skuteczna wielostronna reakcja na kryzys musi obejmować wielostronne przyczyny braku stabilności w zakresie kursów wymiany oraz cen surowców; wzywa zatem do Radę Europejską do przyjęcia wspólnego stanowiska celem rozwiązania tych problemów podczas kolejnego szczytu G20 w Nowym Jorku;

Wzmocnienie nadzoru i regulacji rynków finansowych

10. z zadowoleniem przyjmuje wspólne podejście do lepszej regulacji sektora finansowego oraz poprawy nadzoru finansowego w oparciu o większą spójność i systematyczną współpracę między krajami; wzywa wszystkie rządy do działania zgodnie z ich zobowiązaniami podjętymi na szczycie G20; uważa, że decyzje i zobowiązania przyjęte i udzielone podczas szczytu G20 stanowią minimum, a nie maksimum; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE ma większe ambicje pod względem zakresu i wymagań dotyczących regulacji i nadzoru;

11. podkreśla znaczenie odbudowania zaufania w sektorze finansowym, które odgrywa kluczową

rolę dla ożywienia kredytowania realnej gospodarki i międzynarodowego przepływu kapitału; kładzie nacisk na konieczność pilnego zajęcia się kwestią osłabionych aktywów bankowych, które hamują kredytowanie; apeluje do rządów UE i do właściwych organów skłonienie banków do pełnego i przejrzystego ujawnienia informacji o osłabionych aktywach w bilansie, uwzględniając wytyczne Komisji w sprawie postępowania w zakresie tych aktywów we wspólnotowym sektorze bankowym, oraz o skoordynowane działanie przy jednoczesnym poszanowaniu zasad konkurencji; wzywa rządy G20 do ujawnienia informacji o tym, jak działają ich programy dotyczące aktywów o zaniżonej wartości i jakie przynoszą skutki; zaleca jak najściślejszą współpracę międzynarodową i odrzucenie finansowego i regulacyjnego protekcjonizmu;

12. z zadowoleniem przyjmuje decyzję w sprawie regulacji i nadzoru wszystkich systemowo ważnych instytucji, rynków i instrumentów (w tym funduszy hedgingowe), uważa jednak, że potrzebne są dalsze środki na rzecz wyeliminowania nadmiernie spekulacyjnych zachowań, i że regulacją i nadzorem należy objąć te czynności, których rozmiary można wprawdzie w oderwaniu oceniać jako niesystemowe, ale które łącznie stanowią potencjalne zagrożenie dla stabilności finansowej; zwraca uwagę na potrzebę opracowania mechanizmów skutecznej współpracy i wymiany informacji pomiędzy krajowymi władzami w celu zapewnienia skutecznego nadzoru transgranicznego przy jednoczesnej ochronie otwartych rynków;
13. pochwała decyzję krajów G20 o przyjęciu umowy kapitałowej Bazylea II oraz wysiłki na rzecz jak najszybszego umocnienia ostrożnościowych norm regulacyjnych;
14. uważa, że konieczne jest pilne wdrożenie na wysokim szczeblu zasad współpracy transgranicznej w zakresie zarządzania kryzysowego; w świetle coraz większego współdziałania krajowych systemów finansowych wzywa właściwe władze do współpracy na szczeblu międzynarodowym w celu przygotowania się na kryzys finansowy i zarządzania w sytuacjach kryzysowych;
15. z zadowoleniem przyjmuje decyzję G20 o wspieraniu integralności i przejrzystości na rynkach finansowych oraz większej odpowiedzialności instytucji finansowych; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie G20 do bardziej trwałego zreformowania systemów wynagrodzeń w ramach przeglądu finansowych ram prawnych oraz podkreśla znaczenie powiązania zachęt z wynikami w długoterminowej perspektywie, aby zapobiec zachętom skłaniającym do nieodpowiedzialnych zachowań i zapewnić zastosowanie nowych zasad w całym sektorze, dla zapewnienia równych reguł gry; pozostanie niezwykle czujny w zakresie skutecznego stosowania zasad odnoszących się do wynagrodzenia i odszkodowania w instytucjach finansowych oraz wzywa do przyjęcia w tej dziedzinie bardziej restrykcyjnych środków;
16. z zadowoleniem przyjmuje środki dotyczące agencji ratingowych, które mają na celu zwiększenie przejrzystości i zacieśnienie współpracy pomiędzy krajowymi organami nadzoru; jest w dalszym ciągu zaniepokojony brakiem konkurencji w tym sektorze i apeluje o znaczne obniżenie barier umożliwiających wejście na rynek;
17. z zadowoleniem przyjmuje zamiar osiągnięcia porozumienia w sprawie jednolitego zestawu norm w zakresie rachunkowości, ubolewając nad faktem, że Rada Standardów

Rachunkowości Finansowej (FASB) zmieniła definicję godziwej wartości dla podmiotów rynkowych w USA oraz wzywa Komisję do dostosowania MSR 39 do tej zmiany, nie czekając na decyzję Rady Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (IASB);

18. wzywa do przyjęcia na następnym szczycie G20 uzgodnień dotyczących skoordynowanych i konkretnych działań zarówno w celu wyeliminowania wszystkich rajów podatkowych i regulacyjnych, jak i usunięcia wszelkich luk podatkowych i regulacyjnych w normalnych systemach podatkowych, które to luki umożliwiają powszechne unikanie płacenia podatków nawet w największych ośrodkach finansowych; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie G20 dotyczące tajemnicy bankowej; zaleca, by UE przyjęła na szczeblu wspólnotowym odpowiednie ramy legislacyjne dotyczące rajów podatkowych i wzywa swych partnerów międzynarodowych, by uczynili to samo;

Wzmocnienie światowych instytucji finansowych

19. w pełni popiera decyzję o powierzeniu głównej roli w zakresie koordynacji uzgodnionego planu działania nowo nazwanej i rozbudowanej Radzie Stabilności Finansowej; popiera decyzję G20 o zapewnieniu tej Radzie silniejszej podstawy instytucjonalnej i większych uprawnień; określa wagę wspólnych zasad i zapewnienia spójności przepisów w obszarze usług finansowych, aby sprostać światowym podmiotom rynkowym;
20. wyraża zadowolenie z planu G20 dotyczącego reformy międzynarodowych instytucji finansowych i apeluje o jak najszybsze rozpoczęcie tych reform; oczekuje przeprowadzenia dalekosiężnej reformy światowych rządów gospodarczych i finansowych która musi wspierać demokrację, przejrzystość i odpowiedzialność oraz zapewnić spójność strategii i procedur stosowanych przez międzynarodowe instytucje gospodarcze i finansowe, a także wzywa do rewizji warunków udzielania pożyczek przez MFW oraz Bank Światowy;
21. ponadto wzywa do poprawienia reprezentacji krajów rozwijających się w międzynarodowych instytucjach finansowych; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie do otwartego, przejrzystego i opartego na zasługach procesu mianowania szefów międzynarodowych instytucji finansowych; wzywa w związku z tym UE do jedności;
22. wzywa Komisję do oceny zwiększenia specjalnych praw ciągnięcia MFW, które może okazać się niezbędne, oraz do oceny przez EBC skutków takiego posunięcia dla stabilności cen na świecie;

Sprzeciwianie się protekcjonizmowi oraz wspieranie światowego handlu i inwestycji

23. wyraża poparcie dla podjętego przez G20 zobowiązania do zwiększenia o 850 mld USD kwoty środków dostępnych dla światowych instytucji finansowych na wsparcie wzrostu na wschodzących rynkach i w krajach rozwijających się; z zadowoleniem przyjmuje znaczne zwiększenie środków MFW, który jest głównym dostawcą pomocy finansowej dla krajów z problemami dotyczącymi bilansu płatniczego, w tym państw członkowskich UE, i który działa na rzecz wsparcia wzrostu na rynkach wschodzących i w krajach rozwijających się;
24. z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione przez MFW w zakresie jego nowej elastycznej linii kredytowej, oznaczającej odejście od jego dotychczasowego narzuconego i

sztynnego kredytowania oraz jego warunków, o czym świadczy ostatnie oświadczenie MFW w sprawozdaniu dotyczącym „skutków światowego kryzysu finansowego dla krajów o niskim dochodzie”, zgodnie z którym „przy formułowaniu polityki wydatków, ochrona lub rozwój programów socjalnych, realizacja zatwierdzonych inwestycji, i, ogólnie, utrzymanie dynamiki realizacji MCR powinny mieć priorytetowe znaczenie”;

25. z zadowoleniem przyjmuje podtrzymane zobowiązanie do realizacji MCR i obietnicę przyznania dodatkowych 50 mld USD na wsparcie ochrony socjalnej, ożywienie handlu i zagwarantowanie rozwoju w krajach o niskim dochodzie; zachęca do szybkiego wypłacenia środków nie tylko w formie pożyczek, ale także w formie bezpośrednich dotacji tam gdzie to możliwe w celu wsparcia ochrony socjalnej i pobudzenia handlu;
26. ubolewa nad faktem, że obietnice G20 dotyczące pomocy na rzecz wymiany handlowej i oficjalnej pomocy rozwojowej (OPR) były niewystarczające; podkreśla, że mimo że komunikat wymienia środki finansowe na rzecz zwiększenia funduszy dla krajów rozwijających się za pośrednictwem Banku Światowego i MFW, nie podjęto konkretnego zobowiązania mającego zapewnić, że pomoc na rzecz wymiany handlowej stanowić będzie dodatkowe finansowanie;
27. z zadowoleniem przyjmuje obietnicę dalszego wspierania światowego handlu i inwestycji; jest jednak poważnie zaniepokojony spadkiem poziomu transakcji handlowych na świecie, który grozi dalszym pogłębianiem się światowej recesji; podkreśla znaczenie szybkiego i udanego zakończenia rundy dauhańskiej, mającej przywrócić równowagę w światowym systemie handlu, której brak jest szkodliwy dla krajów rozwijających się;
28. odrzuca wszelkie formy protekcjonizmu zarówno w gospodarce realnej, jak i w sektorze finansowym jako reakcję na spowolnienie gospodarcze i słabnący handel światowy;
29. wzywa uczestników kolejnego szczytu grupy G20 do podjęcia również kwestii reformy światowego systemu handlu i rządów Światowej Organizacji Handlu w celu wspierania sprawiedliwego handlu, odwrócenia tendencji do pogłębiania się nierówności między Północą a Południem, poprawy spójności między polityką handlową, społeczną i środowiskową oraz uczynienia ze Światowej Organizacji Handlu podmiotu bardziej demokratycznego, przejrzystego i odpowiedzialnego;
30. wzywa państwa członkowskie UE do przedstawienia działań i instrumentów wprowadzonych w odpowiedzi na kryzys w krajach rozwijających się, by reakcja UE była skoordynowana; wzywa do wdrożenia działań wskazanych w ten sposób w celu dokonania ich oceny w kolejnym sprawozdaniu dotyczącym zobowiązań z Monterrey w sprawie finansowania rozwoju;
31. zwraca uwagę na utrzymujący się kryzys żywnościowy, który wymaga natychmiastowych działań oraz reform zapewniających trwałą produkcję rolną w krajach rozwijających się;

Zapewnienie powszechnego, sprawiedliwego i zrównoważonego wyjścia z kryzysu

32. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez G20 wagi bardziej zrównoważonej światowej gospodarki; podkreśla również, że zawarcie wiążącego porozumienia w sprawie zmian

klimatycznych podczas najbliższej konferencji w Kopenhadze ma rzeczywiście kluczowe znaczenie; podkreśla jednak, że przywódcy G20 powinni uświadomić sobie, jak rozległe są globalne wyzwania w zakresie zrównoważonego rozwoju, w związku z kryzysem w dziedzinach takich jak rybołówstwo, lasy i woda, który najbardziej dotykają ludność krajów rozwijających się;

33. wzywa Komisję do rozpoczęcia, w ramach refleksji nad przyszłością strategii zrównoważonego rozwoju, niezbędnych procesów mających na celu pełne uwzględnienie skutków zmian klimatu dla wszystkich dotychczasowych kierunków polityki;
34. podkreśla potrzebę skutecznego wdrożenia pakietu klimatyczno-energetycznego i większych inwestycji w odnawialne źródła energii, innowacyjność ekologiczną, przyjazne środowisku źródła energii i wydajność energetyczną, co powinno stanowić centralną część planu działań w sprawie energii na lata 2010-2014;
35. wzywa uczestników kolejnego szczytu grupy G20 do rozpatrzenia programu prac na rzecz godnej pracy w formie proponowanej przez MOP, który powinien nade wszystko zawierać zobowiązanie do powszechnego przestrzegania praw człowieka w miejscu pracy i podstawowych norm pracy oraz likwidacji pracy dzieci;
36. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, EBC, parlamentom i rządów państw członkowskich, państwom członkowskim G20 oraz MFW.